

De Ster

De Los Angeles Tempel van de Kerk van Jezus Christus.

Zie „Volkstelling der kerk” pag. 44

Februari 1951

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

51e JAARGANG • No. 2

INHOUD:

	Blz.
Karakter, door John P. Lillywhite	31
Ieder mens	32
Profeet's familie dappere getuige	34
Bezocht door Vader en Zoon, door Ouderling Joseph Fielding Smith	35
De Vriend	38
Hooggestemde gedachten	39
Dankgebed	40
Een dag in Venetië	41
Wilford Woodruff's eerste zending	42
De volkstelling der Kerk	44
Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot	45
Aankomst en Vertrek	47
Bijlage: „Onze Zonnehoek”	5—16

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistent: ARNOLD SIEVERTS

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

KARAKTER

door John P. Lillywhite, *President der Nederlandse Zending.*

*

Iemand zei eens „Karakter is wat men in het donker is”; wat hij is zonder toeschouwers. Hij kan de mooie mijnheer spelen, een goedkoop schouwspel vertonen als de „base-bal” verweg is — hoera’s in ontvangst nemen van mensen die ’t spel niet kennen. Een man van karakter evenwel kan door datzelfde publiek worden uitgefloten, doch aan zijn team gelijkertijd voordeel bezorgen.

Wat ge wenst te zijn, dat is uw ideaal. Wat de mensen van u denken, dat is uw reputatie. Wat gij weet wat gijzelf zijt, dat is uw „karakter”. Abraham Lincoln zei eens: „Men kan altijd anderen in de maling nemen, doch zichzelf niet in ’t minst.”

Een reputatie is een beoordeling, niet afhankelijk van wat men van u weet, maar van wat men van u denkt naar aanleiding van hetgeen men van u heeft gezien. „We hebben voor 50 jaar samen geleefd”, zei de linkerhand. „Ik heb hem nooit iets liefdadigs zien bewijzen.” Dat is reputatie. Maar gedurende al die tijd was de Rechterhand weldoener in God’s dienst, die in stilte zijn liefdewerk verrichtte. Dat is karakter.

Gij zult geen geestrijke dranken drinken, zelfs niet conventioneel aan tafel bij een goede vriend, ook al noemt het gezelschap u een dweper of kwezelachtige ge-

heelonthouder. Gij zult geen lage vertelsels aanmoedigen door uw glimlach. Velen zullen zeggen: „gij zijt een schijnheilige huichelaar.” Gij staat uzelf niet toe om over een mop die goed verteld is te lachen, wanneer de geestigheid gezocht wordt in profanereren. Men zal zeggen: „gij zijt een eigengerechtigd mens en loopt met uw vroomheid te koop als een echte pharizeër. En toch in werkelijkheid zijt ge een bezadigd, kuis, eerbiedig, godvrezend man — een Christen — Ondanks slechte reputaties, geldt alleen de waardering van het karakter, dat voor eeuwig bij de mens behoort.

Karakter — U zult het woord niet in uw bijbel vinden; maar u zult daar wel leren wat het betekent. De Bijbel is geen dictionnaire, hij is een leermeester. De oorspronkelijke betekenis van het woord „karakter” is een instrument om mee te merken of graveren; gewoonlijk een merkteken dat gegraveerd is in een stuk steen of metaal; een merkteken dat diep in een bronzen plaat gesneden is met een stalen beitel. Begint gij nu te begrijpen wat „karakter” betekent?

Iets dat in uw dagelijks leven, dag in dag uit in uw ziel kerft, en u vormt, zo bid ik, tot één van Gods kinderen, zelfs tot één der uitverkorenen uit zijn millioenen. Zelfs de engelen zullen nooit ten

volle uw ware karakter verstaan. Johannes verwijst naar Christus als hij zegt, dat dat een geheim is tussen God en u. 't Is mogelijk dat God zelf uw nieuwe naam nog niet kent. Hij leest het af uit uw dagelijks leven.

Geeft gij Hem dagelijks een behoorlijk beeld waarnaar Hij die nieuwe naam kan geven? Elke dag bidt gij uw Hemelse Vader om over u te waken en u van kwaad te vrijwaren in uw doen en laten. Bid u Hem even ernstig of Hij gelijkelijk over uw gedachten wil waken en of Hij neder wil zien in het diepste van uw ziel om ook uw geheimste gedachten te leren kennen? Hierdoor vormt gij uw karakter; God vormt het niet; gij doet het.

Karakter wordt niet opgebouwd zoals een huis dat men sloopt als het niet voldoet; het wordt gegrift dag na dag, dieper en dieper in uw innerlijke ziel en wordt een onafscheidelijk deel van U. Gij kunt het niet uitvlakken. Zoudt ge willen proberen het uit te snijden, dan zal het een gat achter laten dat weer geheeld moet worden; een wond kan genezen,

dat maar een lidteken achter laat. Karakter is onveranderlijk. Maar gij kunt geen karakter meer vormen in de laatste jaren van een verwaarloosd leven.

Christus kon vergiffenis van zonden schenken aan een op z'n doodsbed bekeerde dief; maar Hij kan hem niet het karakter van een eerlijk persoon geven. Zijn gehele leven was hij een dief geweest; en op zijn doodsbed bleef hij een dief, wiens zonden hem vergeven waren. Een begenadigde veroordeelde. Zijn daden staan opgetekend. Dat hij nooit in de gevangenis is geweest verandert hier niets aan. Gaat gij nu inzien wat een serieus, ernstig en door een godvruchtig leven geleid werk het is; het etsen van uw Karakter?

„Zoals een mens in zijn hart denkt, zo zal hij wezen”. Waarover denkt gij wanneer gij alleen zijt? Hoe gedraagt u zich als gij niet door anderen wordt gadeslagen? Wat zijt gij voor een mens in het duister? Wat zijn uw gedachten en neigingen als u denkt dat God u niet ziet? Wat is uw Ware Naam?

Jeder mens

heeft minstens eens per jaar een paar weken vakantie nodig. Hij moet dan weg uit de dagelijkse sleur. Er zijn mensen, die veronderstellen, dat het voldoende voor hen is, wanneer ze in die vacantieweek eens goed thuis uitrusten. Meestal loopt een dergelijke vakantie echter op een mislukking uit, want deze vacantiegangsters weten reeds na enkele

dagen met hun tijd geen raad en vervelen zichzelf en anderen. Anderen sparen een heel jaar lang iedere cent om een reisje te kunnen maken. Meestal ontbreekt het hen echter aan de ervaring en ook aan het geld om daar werkelijk voor 100% van te genieten. En zo belanden ze dan in een pension, waar de aardappelen iedere dag aangebrand zijn

en ze een paar keer per nacht door hun bed heenzakken.

Weer anderen hebben zich voorgenomen om in die veertien dagen zoveel mogelijk van de wereld te zien. Zwaar beladen met koffers reizen ze van de ene plaats naar de andere, zien zoveel, dat ze de helft niet goed in zich op kunnen nemen en hebben na afloop van hun vakantie veertien dagen nodig om er weer boven op te komen.

Maar wat doen dan de verstandigen, zult U zich misschien afvragen. Die weten, dat er niets gaat boven een heerlijke vakantie in een tentenkamp in de vrije natuur. Zij behoeven niet dag in, dag uit met bagage te slepen. Ze kunnen zich kleden zoals ze dat verkiezen. Ze behoeven zelf geen plannen te maken, want daarvoor zorgt de kampleiding. Ook het eten is iedere dag weer prima in orde, want ook daar behoeven zij zich niet om te bekommeren. Zorgt U, dat U tot de verstandigen behoort, dan kunt U een onbezorgde en wat nog belangrijker is, gezonde vakantie doorbrengen.

Wanneer we dan 's morgens midden van een veertigtal vrienden en vriendinnen wakker worden en hen op kampmanier wakker gemaakt hebben, dan trekken we na een gezellig ontbijt, gezamenlijk aan lange tafels in de buitenlucht of in de gezellige cantine genuttigd, de bossen of de heide in, met als einddoel een verfrissende duik in een of ander mooi gelegen natuurbad. En wanneer het weer eens wat minder zonnig is, dan spelen wij tezamen ping-pong of dansen in het clubhuis, dat zelfs van radio en gramfoonplaten voorzien is. De avonden zijn in een kamp

haast nog gezelliger. We genieten dan van een laaiend, romantisch kampvuur, waarbij wij liederen zingen, en enkele avonden van een openlucht filmvoorstelling

Ja, dat is de ideale vakantie voor mensen van 8 tot 80 jaar. Je bent helemaal uit de dagelijkse sleur weg en je doet nieuwe energie en nieuwe vrienden op.

Evenals het vorige jaar, zorgt ook dit jaar het O.O.V.-hoofdbestuur daar weer voor. Na het succesvolle zomerkamp 1950, waarover de deelnemers nu nog spreken, worden weer plannen gemaakt voor een dergelijke tweede vakantie. Iedere maand zult U nu kunnen lezen hoever wij hierin gevorderd zijn. En het mooiste is nog, dat de kosten voor zo'n heerlijke vakantie op onze prachtige Veluwe maar gering zijn. We kunnen er bovendien op een gemakkelijke manier voor sparen. Vanaf deze week betalen wij f 1.— of meer per week aan onze O.O.V.-secretaris, die het op een kaart aantekent en het voor ons spaart. Komen er onvoorziene omstandigheden, dan krijgen we ons geld natuurlijk voor 100 % terug. Gemakkelijker kan het al niet.

Op deze wijze hopen we zovéél deelnemers te krijgen voor het Zomerkamp, dat wij een geheel vacatiecentrum moeten huren.

Wanneer U denkt mee te kunnen gaan, laat ons dat dan nu reeds weten. Schrijf het aan het O.O.V.-hoofdbestuur, Loosduinsekade 11 te Den Haag. U verplicht zich tot niets. Wij weten dan alleen, op hoevelen wij ongeveer moeten rekenen.

In April meer over ons O.O.V.-kamp.

Het Hoofdbestuur.

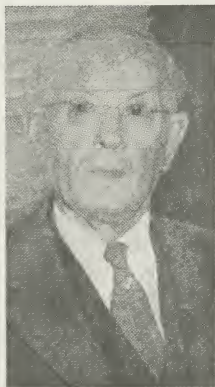
Profeet's familie dappere getuige.

Joseph Fielding Smith — Neef van de Profeet Joseph Smith — is een van de nu nog in leven zijnde dapperste en meest vastberaden getuigen van zijn groot-oom's goddelijke missie.

In het hier bijgaande artikel waarin hij op eenvoudige, duidelijke wijze van de duisternis en de afval getuigt, die dan het herstel van het Evangelie vooraf ging; waarin hij getuigt van de persoonlijke verschijning van de Vader en de Zoon aan de jonge Joseph, en de grootheid van de zending van de Laterdaagse Profeet.

Op 30 September j.l. werd hij in de algemene conferentie voorgesteld en aangenomen als Actief President van de Raad der Twaalf. Joseph Fielding Smith is een zoon van wijlen President Joseph F. Smith, de zesde President der Kerk en kleinzoon van de gemartelde Patriarch Hyrum Smith.

Joseph Fielding Smith werd geboren uit President Joseph F. Smith en Julia Lambson Smith op 19 Juli 1876 te Salt Lake City. In April 1910 werd hij als lid van de Raad der Twaalf gekozen en sedert die tijd heeft hij al zijn tijd en talenten besteed om Christus' leerstellingen te getuigen zoals ze

Elder Joseph Fielding Smith

aan de Profeet Joseph Smith geopenbaard zijn. Alhoewel hij flink en vastberaden in zijn onderricht is, is hij toch ook een man met tedere gevoelens. Zijn gehele leven is vol van gebeurtenissen waar hij hulp aan behoeftigen heeft verleend; het troosten van neerslachtigen, of raad geven aan hen die in

moeilijkheden verkeren, altijd het voorbeeld van liefdadigheid, welke „de zuivere liefde van Christus“ is.

Hij is de vader van elf kinderen en allen zijn getrouw en werkzaam in de Kerk. Hij heeft zich altijd betrokken gevoeld tot de zieken en hen die geliefden verloren door sterfgeval. Vele malen heeft hij bij zijn eigen en andere zieke kinderen gewaakt wanneer zij door ziekten aangetast waren.

In de Raad der Twaalf wordt zijn opinie altijd gezocht en gerespecteerd. Hij wordt in 't algemeen hooggeacht als een autoriteit in de Leerstellingen. Toen wijlen Br. Alonzo A. Hinkley van de Raad der Twaalf, op een conferentie over hem sprak zeide hij: „Joseph Fielding Smith, een orakel van God, die meer van alles dat God heeft geopenbaard heeft weet, dan enig mens.“

Bezocht door Vader en Zoon

Profeet geeerd boven alle andere mannen.

Door Ouderling Joseph Fielding Smith van de Raad der Twaalf.

Omreden de herstelling van het Evangelie in deze Bedeling van de volheid der Tijden is de wereld aan Joseph Smith een dankbaarheid verschuldigd, die zij niet gewillig is in te lossen. Ten slotte zal dit eerst geschieden wanneer een ieder de knie zal buigen en elke tong bekennen zal dat Jezus Christus de Enig Geboren Zoon van God is.

Een ieder verstandig mens weet dat na de dagen der apostelen van vroeger er een „afwijking” van de leerstellingen en instellingen in de oorspronkelijke Kerk gekomen is. Geschiedenis toont ons dat het Priesterschap, dat door de Zaligmaker georganiseerd was, verbasterd is geworden en ambten ingevoerd zijn, die in de dagen der apostelen ge-

heel onbekend waren in de Kerk van Jezus Christus.

Diensten die door de Heiland zijn ingesteld werden verworpen onder de valse veronderstelling dat zij niet langer meer nodig waren. Volgens Paulus zijn apostelen en profeten uitgeschakeld hoewel die in de Kerk behoorden te blijven „totdat wij allen zullen komen tot de eenheid des geloofs en tot de kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus.“

Apostelen en profeten hielden op te bestaan en daarom zijn openbaringen en contact met de hemelen verloren gegaan en er werd verklaard dat de Bijbelse voorschriften van het Ewangelie werden nagekomen. De zuiver verstaanbare waarheden van het Ewangelie werden gemengd met de toen bestaande heidense filosofieën, en de verordeningen van het Ewangelie hadden weinig gelijkenis meer met die, welke door de apostelen van onze Heer werden onderwezen en nageleefd. Bewijzen hiervan zijn zeer duidelijk waarneembaar aan een ieder die de geschiedenis van de vroege eeuwen van de Christenen bestudeert.

Het opkomend Protestantisme heeft deze fouten niet verbeterd, want zij, die zich van de „Moederkerk“ afscheidden, zetten dit euvel voort, waardoor diezelfde verbasterde leerstellingen en gewoonten werden voortgezet in deze „Protestante“ organisaties. De waarheid aangaande het wezen van God en de ware verwantschap van de Vader en de Zoonverdwenen en in de periode na Konstantijn werd de onbegrijpelijke leer aangaande de Godheid in de plaats daarvoor gesteld. Aldus is verwarring aan-

gaande onze Hemelse Vader en Zijn Zoon Jezus Christus tot op heden toe onder het gehele Christendom blijven bestaan.

De verschijning van de Vader en de Zoon aan de Profeet Joseph Smith in het voorjaar van 1820, zou door al de volkeren der aarde aangenomen moeten worden nadat het verkondigd was, maar in hun blindheid werd het afgewezen; niettegenstaande de duidelijke en volkomen overeenstemming met hetgeen in de schriften geschreven staat, verkoos het mensdom in die geestelijke duisternis voort te leven.

Ik heb dikwijls over dit visioen nagedacht en overwogen waarom het nodig was voor beide, de Vader en de Zoon, aan Joseph Smith te verschijnen. Er zijn verschillende redenen. In de eerste plaats bestaat het feit dat de algemene leerstellingen aangaande de Godheid zó ingewikkeld en verdraaid was geworden door de dwaze en onlogische leer dat de Vader en de Zoon en de Heilige Geest één etherische (hemelse) onbelichaamde eenheid vormen, dat zulk een manifest nodig was om het mensdom van deze dwaling te genezen. Deze leer verwekt de veronderstelling dat onze Zaligmaker op een of andere mysterieuze wijze zijn eigen Vader is, iets dat niemand mogelijk zou kunnen begrijpen.

De verschijning van beide, de Vader en de Zoon in hun natuurlijke lichamen van vlees en been, vernietigt deze dwaze onzin, die de wereld gedurende vijftienhonderd jaren in de war gebracht heeft.

Na de afval van de leerstellingen en instellingen van de Oude Kerk van Jezus Christus werd het noodzakelijk geacht dat de heme-

len zich openen zouden en de Heer opnieuw zou spreken en door zijn eigen mond en door de mond zijner apostelen de waarheid te herstellen die verloren was gegaan. Gedurende de afval was de autoriteit om in de naam van God te handelen van de aarde weggenomen, en zoals Johannes in zijn openbaringen zag, was het Priesterschap door God teruggenomen, daar de Kerk van Jezus Christus volkomen dwalende was geraakt.

Er bestond maar één manier dat Priesterschap onder de mensen op aarde te stichten, n.l. door een opening van de hemelen. Dit is gebeurd en Johannes de Doper kwam eerst met de sleutelen van het Aäronische Priesterschap, daarna kwamen Petrus, Jakobus en Johannes met de sleutels van het Melchizedekse Priesterschap, welker autoriteiten aan Joseph Smith en Oliver Cowdery overgedragen werden.

Het is een veel voorkomende verkeerde opvatting als men denkt dat de mensen gerechtigd zijn te spreken of te handelen in de naam van de Heer Jezus Christus, als men niet eerst door goddelijke macht daartoe geroepen is. De opdracht die door onze Heer bijna twee duizend jaar geleden aan zijn discipelen gegeven was, geeft niemand vandaag de volmacht om enige diensten van het Evangelie te leiden of de Schriften te prediken en de goddelijke autoriteit te verklaren. De Bijbel kan, noch geeft iemand het recht om de functies van het Priesterschap uit te oefenen. Dit kan alleen gedaan worden als in de dagen van ouds door autoriteit van de Zoon van God of door diens rechtmatig aangestelde vertegenwoordigers.

Er zijn weinig onder de dienstknechten van God, sedert het begin van dagen, die dezelfde eer toegekend is als Joseph Smith. Ik weet van geen ander geval dat de Vader en de Zoon beide persoonlijk tezamen aan enig andere profeet in een vorige dispensatie verschenen.

Joseph Smith werd geroepen om aan 't hoofd te staan van de grootste dispensatie, sedert Adam op de aarde leefde. Hij was gekozen voor deze zending vóórdat hij geboren was, net zoals Jeremia en andere Profeten. Joseph, de zoon van Israël, profeteerde aangaande hem en het grote werk waartoe hij zou geroepen worden. De profetie stond geschreven op de bronzen platen die in 't bezit van Lehi waren, en daarvan citeert hij: „Ja, Josef zeide waarlijk dus zegt de Heere tot mij: Een voortreffelijk ziener wil ik verwekken uit de vrucht uwer lendenen. Hij zal zeer hoog geprezen worden onder de vrucht uwer lendenen, en aan hem wil ik een gebod geven, dat hij een werk zal doen voor de vrucht uwer lendenen, zijne broeders, hetwelk van grote waarde voor hen zal zijn, ja, tot het brengen van hen tot de kennis der verbonden, welke ik met uwe vaderen gemaakt heb.

En ik zal aan hem een gebod geven, dat hij geen ander werk zal doen, behalve, het werk, hetwelk ik hem gebieden zal. En ik wil hem groot maken in mijne ogen, want hij zal mijn werk doen.” (2 Nephi 3 : 7-8).

Joseph Smith was klaarblijkelijk een van de machtigen waarvan Abraham gesproken heeft, van wien de Heere zeide, die hij zijn heersers zou maken. Zijn grootte heeft men nimmer ten

volle verstaan. Wij kunnen niet ten volle beseffen de beproevingen en bekommernissen die hij heeft moeten doorstaan, noch de wilskracht en vastberadenheid die hij van node had om deze moeilijkheden tot het einde te doorstaan.

De zwaarte van de lasten die

onder de moeilijkste omstandigheden op hem gelegd waren, droeg hij met onbeschrijfelijke moed en zonder beklag. Hij was in grootheid gelijk Mozes; de Heere heeft het gezegd; en hij heeft zijn getuigenis met zijn bloed bezegeld.

De Vriend

't Is Dinsdagmorgen 11 uur
Bij 't klappen van de bus
Raakt heel het huisgezin van streek,
Men reageert aldus:

Hoera, hoera, De Ster is daar,
De vriend van groot en klein,
Brengt ons lectuur en geeft ons vreugd
We vinden de inhoud fijn.

We lezen alles woord voor woord,
Wat dit blad ons geeft;
Elk heilige van 't goede soort,
Bij de Ster z'n vreugd beleeft.

De rebus is weer nummer één,
Dus samen aan het werk.
Vlug is het raadsel opgelost,
Zo maakt eendracht steeds sterk.

Hoera, zo klinkt het voor De Ster,
Het blad van onze Kerk;
Het geeft voor jong en oud wat wils
En houdt de band steeds sterk.

Door zr. Carolina Johanna Bolderink, Enschedé.

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster” voor onze
zonnige jeugd.

Redactie adres:
Nieuwe Binnenweg 184 b Rotterdam
Telefoon 34966

De Zilveren Plee

door Le Trainey d'Agent.

Vertaling Tine Plaizier.

*

Op de helling van een zacht glooiende heuvel, aan de voet van de besneeuwde bergen lag in Zweden een dorpje, dat bewoond werd door arme boeren. De wind veegde de sneeuw van de lage huisjes, die, zoals gewoonte was in dat deel van het land, bedekt waren met plaggen.

In één van die huisjes zaten Nils en zijn zusje Elfride naast de stenen kachel, die een heerlijke warmte verspreidde.

„Oh”, zuchtte de jongen en schudde zijn bruine krullen. „Waarom nam vader mij ook niet mee! Twee dagen op jacht, dat moet verrukkelijk zijn! Ik ben zeker net zo dapper als Johan en die mocht wel mee!”

„Je bent pas twaalf, Nils, en Johan is al twintig...”

„Maar ik ben even dapper als Johan. Zelfs twee beren zouden mij niet bang kunnen maken. Ik weet, hoe ik een speer moet hanteren, ik kan met een geweer en een mes omgaan... wanneer zal ik eindelijk eens groot genoeg zijn, om mijn moed te tonen? Wil jij ook niet graag groot zijn, Elfride?”

„Dat zal mij niet veel helpen, want ik kan toch nooit op jacht gaan, zoals jij. Als je mij zou vragen wat ik wilde... Oh, Nils, heb je de zilveren slee gezien, die soms hier voorbij suist?”

„Die van de gravin bedoel je, die boven op de heuvel in het kasteel woont?”

„Ja, die bedoel ik. Gisteren zat er een meisje in de slee naast mevrouw. Zij zag er zo mooi en lief uit in een bontmantel en een prachtige jurk. Oh,” Elfride zuchtte diep en liet haar breiwerk in haar schoot vallen. Zij sloeg de handen in elkaar van verrukking, „Wat moet het heerlijk zijn in die prachtige slee te zitten, zijden jurken te dragen en een licht huis te hebben, vol met de mooiste meubelen, die je je maar bedenken kunt. Zoals in het kasteel, bijvoorbeeld, waar zoveel knechten zijn om je te bedienen. Neen, als je het mij zou vragen...”

Nils luisterde al niet meer naar haar. Ook hij volgde zijn droomgedachten, die hij alvast in daden begon om te zetten. Hij trok een leren jas aan, die veel te groot voor hem was. Zijn kleine voeten verdwenen in een paar jachtschoenen, die weliswaar licht en gemakkelijk zijn om er mee over de bevroren grond te lopen, doch die hem veel te groot waren. Een bontkap — ook al veel te groot voor hem — voltooide zijn jachtuitrusting.

Doch toen Elfride hem een geweer zag grijpen en het prachtige jachtmes, dat vader altijd op een epreplaats liet hangen, riep zij hem toe zich maar weer vlug uit te kleden. Het hielp echter allemaal niets. Nils was al buiten. Door het raam zag zij hem wegstappen, zo trots als een held, die naar de overwinning marcheert.

Elfride voelde zich ongerust. Moeder zou elk ogenblik thuis kunnen komen. Dan zou zij natuurlijk direct naar Nils vragen. Hoe zou zij kunnen verzwijgen, wat Nils gedaan had? Elfride kroop dichter bij de kachel en wachtte in spanning op de terugkomst van Nils.

Na ongeveer een uur werd de deur met veel lawaai opengesmeten, maar het was niet moeder, die zo binnenkwam. Het was Nils, bevend over al zijn leden, vreselijk angstig en met een doodsbleek gezicht. „Elfride, Elfride, als je eens wist, welk een gevaar ik gelopen heb in het bos! Een vreselijk grote schaduw rees plotseling voor mij op. Het was vast een beer — zo groot was zij! Misschien was het ook wel een troll¹⁾, die mij mee wilde nemen.”

Elfride, die niet zo bang was als de dappere jager, nam hem zijn geweer af.

„Maak je maar niet bezorgd”, zei zij, „vader zegt, dat beren niet zo ver uit het bos komen. En in het dorp heeft men nog nooit een troll gezien. Als moeder thuis gekomen zou zijn, zou je zeker een standje hebben gekregen, omdat je Johan's vest en schoenen hebt aangetrokken. Doe ze maar gauw uit!”

Nils deed, wat hem gezegd werd, zonder te reppen over zijn grote moed, waarop hij zo gepocht had. Eensklaps riep hij uit: „Oh, het

¹⁾ Trollen zijn boze geesten, die volgens de Skandinaviërs in de bossen en meren huizen.

prachtige jachtmes zit niet meer in mijn gordel. Ik heb het zeker verloren, toen ik hard naar huis liep. Wat zal vader zeggen, als hij morgen met Johan thuiskomt?"

„Ga vlug terug, om het te zoeken."

„Maar de beren — en de troll? Je hebt er geen idee van Elfride, hoe verschrikkelijk ze zijn", wierp Nils tegen, terwijl hij van angst begon te rillen,

„Dan zal ik gaan", antwoordde zijn zusje, „als het mes wegblijft zal vader ontzettend boos op je zijn, Nils."

Elfride trok een warme mantel aan en stapte dapper naar buiten. Aan haar voeten had zij een paar warme klompen, waarmee zij gemakkelijk over de bevroren grond kon glijden. Onder de donkere bomen gekomen begon Elfride naar het mes te zoeken. Zij was nog niet lang aan het zoeken toen het vrolijke gerinkel van sleebellen haar deed opzien. Wat kwam daar aan? Wat zou het anders zijn dan de slee van de gravin, de prachtige zilveren slee?! Een prachtig wit paard trok de slee voort, een baardige man op de bok bestuurde het voertuig. Het was een prachtig gezicht. Het kleine boerenmeisje sperde haar ogen wijd open. Plotseling hield de bestuurder zijn paard in. Hij sprong op de grond en raapte een glinsterend voorwerp op. Elfride gaf een schreeuw, toen zij het voorwerp herkende. Het was het jachtmes, dat zij maar niet had kunnen vinden. De bestuurder was evenwel al weer op zijn plaats teruggeklimmen en even later schoot de slee weer snel vooruit. Elfride aarzelde echter niet. Zij was sterk en begon de slede op haar klompen na te glijden. Lange tijd gelukte het haar de slee in het oog te houden, want het voertuig schitterde voor haar uit als een juweel.

Eindelijk bereikte de slee de voorhof van het kasteel. Uit alle vensters viel een helder licht naar buiten, maar Elfride, hoewel zij toch wel een beetje bang was, trad moedig naar voren, toen de gravin en haar dochtertje uit de slee stapten. De kleine Mieke, het dochtertje van de gravin leek wel een sprookjesprinses in haar prachtig wit bont.

„Mamma", riep Mieke plotseling, „kijk dat kleine meisje daar eens staan! Mag zij alstublieft binnenkomen? Dan kan zij zich warmen en wat koekjes eten."

Op bevel van de gravin hielp de knecht Elfride uit haar mantel. Hij nam ook de klompen van haar over en toen leidde hij haar in een kamer, waar grote lampen een overvloed van licht verspreidden. Het boerenmeisje had nog nooit zoveel moois gezien. Zelfs niet in haar dromen. De pracht van de kamer deed haar duizelen.

„Kom hier bij het vuur zitten", zei de lieve Mieke. „Maar neen, neem eerst wat van die koekjes en zoek wat van mijn speelgoed uit. Je mag hebben wat je wilt."

Toen de gravin haar ondervroeg, vertelde Elfride van Nils' ongehoorzaamheid, hoe hij het mes verloren had en hoe hij zeker erg gestraft zou worden als zij het niet terug kreeg van de knecht, die het gevonden had. De knecht gaf het mes dadelijk aan Elfride terug, die straalde van vreugde.

De volgende dag gingen Elfride en Nils weer samen op stap; zie je wel? (Vind je dit geen mooie plaat om te kleuren?)

„Ga je nu al weg?“, vroeg Mieke teleurgesteld, terwijl er tranen in haar ogen sprongen, toen zij zag, dat Elfride een buiging voor de gravin maakte. „Ik vind je zo aardig! Blijf hier bij ons, dan kunnen wij samen spelen en gelukkig zijn. Moeder zal je alles geven, wat je wilt hebben.“

Elfride dacht een ogenblik na, voor zij antwoord gaf.

„Lieve Mieke”, zei ze toen, „de dingen welke jij me aanbiedt, betekenen voor mij niet zo veel als mijn vader, die van mij houdt en mijn moeder, die mij altijd kust, voor ik naar bed ga en mijn kleine broer Nils en mijn grote broer Johan. Ik wil graag naar hen allemaal terug. — Dag Mieke.”

Mieke droogde haar tranen en dacht na over wat Elfride gezegd had. „Je hebt gelijk”, antwoordde zij tenslotte, „er is niemand zo goed als moeder”, en zij ging naar de gravin toe en drukte haar kopje tegen haar aan. De avond was reeds gevallen. Een prachtige hemel met een volle maan welfde zich over de bergen. Doch Mieke's moeder wilde Elfride niet alléén naar huis laten gaan. Tot haar grote vreugde mocht zij in de zilveren slede klimmen, die toen wegschoot als een pijl uit de boog.

Toen Nils z'n zuster zag, sprong hij op en snelde haar tegemoet. Hij had alles aan zijn moeder verteld en nu omhelsden zij elkaar innig. Die avond smaakte de pap Elfride honderd maal beter, dan de koekjes van de gravin. Zij ontdekte zelfs, dat het nederige huis van haar vader meer gelach kende, dan het kasteel van de gravin. Voor zij naar bed ging omhelsde zij haar moeder en terwijl zij haar een nachtkus gaf, fluisterde zij: „Vandaag heb ik geleerd, hoe gelukkig wij het met z'n allen hebben. Ik hoop, dat het nog lang zo mag blijven.”

Wetenswaardigheden.

*What's in a name?*¹⁾

De hoofdstad van Brazilië, Rio de Janeiro, heeft haar naam eigenlijk aan een vergissing te danken. De Spanjaarden ontdekten deze stad in het jaar 1502. De stad lag aan een brede zee-inham, die de Spanjaarden voor de mond van een rivier hielden. Deze rivier, die dus niet bestond, noemden zij „Januari-rivier” ofwel „Rio de Janeiro”, omdat zij daar op de eerste Januari waren aangekomen.

¹⁾ Shakespeare, „Romeo and Juliet”

KOELE BEREKENINGEN

rondom

HET SCHAAKSPEL,

Ottiwell Wood.

Dat het schaken al een heel oud spel is, behoef ik jullie zeker niet meer te vertellen.

Wist je echter, dat er aan deze schaak-geschiedenis een heel aardig verhaal is verbonden?

Een Indische wiskundige, Sessa genaamd, had het schaakspel uitgevonden en bood het zijn koning aan.

De koning was zo met het spel ingenomen; hij vond het zo'n prettige tijdpassering en zo'n vernuftig gevonden denksport, dat hij de uitvinder er van rijkelijk wilde belonen. Hij ontbood Sessa bij hem aan het hof en gelastte hem te zeggen, welke beloning hij wenste te ontvangen. „Bij voorbaat”, zo verzekerde de koning hem, „is Uw wens ingewilligd!”

De wiskundige vroeg toen slechts één graankorrel op het eerste vakje van z'n schaakbord, twee graankorrels voor het tweede vakje, vier voor het derde vakje, enzovoorts, steeds verdubbeld, totdat ook het 64ste vakje gevuld zou zijn.

De koning achtte de wens van Sessa zeer gering. Hij gelastte niettemin zijn vizier aan de wens van Sessa te voldoen.

Hoe groot was echter de verbazing van die minister, toen hij de hoeveelheid graan had laten uitrekenen! Niet alleen, dat er in de schuren van de vorst niet genoeg graan aanwezig was, om de schuld aan Sessa geheel te voldoen, maar zelfs niet eens in al de schuren van al zijn onderdanen bij elkaar! Laten wij dit ongelofelijke feit eens berekenen. Of liever, niet zo zeer berekenen, dan wel mededelen! Probeer het getal maar niet uit tespreken, want waarschijnlijk zou je tong er op breken!

Voor de lezers onder ons, die M.U.L.O. of H.B.S. hebben

„DE IJSTER”

TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN
IN NEDERLAND

*

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistente: TINE PLAIZIER

1950
50ste JAARGANG

Uitgave van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
Laan van Poot 292, Den Haag.

*„It makes no difference who sang the song,
If only the song was sung;
It makes no difference who did the deed,
Be they old in years or young;
If the song was sweet and helped a soul,
What matters the singer's name?
The worth was in the song itself,
And not in the world's acclaim.
The song and the deed are one
If each be done for love;
Love of the work, not love of self,
And the „score“ is kept above.”*

INHOUDSOPGAVE:

A. Titels.	
Aan het meisje mijner dromen ...	118
Aankomst en vertrek ... 28, 60, 94,	124, 364
Alcohol en medicijn	304
Algemene Broederschap zal de wereld redden	227
Betaal de prijs	11
Boekennieuws	344
Brengt al de tienden in het schathuis	43
Buiten het boekje	50
Bij de voorpagina	37
Christus, de openbaring van God aan de mens	168
Davey's nieuwe Mama	210
De eerste wet des Hemels	259
De eigenschappen van God	231
De geloofsovertuiging van President George Albert Smith	137
De geschiedenis van onze zendingen	16, 48, 82, 110
De grote afval	99
De grote hersteller	263
De jeugd spreekt	246
De Joden keren terug naar Palestina	195
De Kerk in Europa	24, 58
De Moeder van Genesareth	336
De Ouverture	84
De ster en de wijzen	357
De vrije wil, een Goddelijk geschenk	163
De waarde van iedere mensenziel	74
De zending vierde de Dag der dagen	25
Door de duisternis	178
Drinken, roken en goede ideeën ...	142
Echo uit het verleden	333
Een afscheidswoord	78
Een Apostel uit Zion bezocht Nederland	267
Een beschrijving van de Apostel Lucas	362
Een boodschap van het eerste presidentschap	202
Een geliefde leider ging heen	268
Een geloofsbelijdenis voor iedere dag	128
Een getuigenis van Jezus Christus	3
En ik zal hun God zijn	207
Een nieuwe getuige voor Christus	326
Een periode van vooruitgang	134
Een wens ging in vervulling	235
Gebeurtenissen in de Zending ...	29, 62, 95, 126, 158, 189, 223, 255, 282, 315, 343, 367
Gedichten:	
Er is een Kind geboren	360
Geloof	121
Hart en Ziel	306
Kerstgebed	361
Mijn hert is als een blomgewas	201
Sonnet	72
Geef het nimmer op	238
Geloof	297
Genealogische vereniging	22, 123
Hebt gij Uw plicht gedaan?	46
Het Boek van Mormon en een wereld met gewijzigde ideeën	107
Het ware Moederschap	138
Het werk des Heren	172
Het werk van onze Vader	35
Hoe heerlijk en de Engelen nabij	55
Hoeveel blikken bonen?	203
Jeugd-Pinksterconferentie	149
Kerstfeest	353
Kerstgedachten	348
Kerstgroet	347
Leer wijsheid in Uw jeugd	292
Lida's Kerstavond	350
Lid van het Microfilm-comité bezocht ons land	117
Liefde, het eerste grote gebod	319
Machtige tonen stijgen ruisend naar omhoog	112
Mijn getuigenis	18
Na tachtig jaren	131
Nieuw licht op de grote afval	278
Onderlinge Ontwikkelingsvereniging	20, 150, 218, 242
Ons grote Meifeest	151
Ons huisbezoek-verslag	81, 148
Openbaring	89
Open vensters	249
Paasgedachten	67
Stap voor stap naar het doel	14
Toch Moeder	146
Vergaderplaatsen in de Nederlandse Zending	191
Voorjaarsconferenties	41

Voortgebracht om U te ontmoeten	322	Green, Doyle L.	134
Vrijheid door het Evangelie van Jezus Christus	329	Gruter-Schetselaar, G.	360
Waar liefde woont	307	Hatch, Lorenzo H.	203
Waarom ik niet drink	53	Hunter, Milton R.	3
Waarom ik niet rook	272	Jensen, Homer M.	235
Wanneer gij Uzelven bewaren wilt	324	Jensen, Nephi	263
Want alzo lief heeft God de wereld gehad	8	Johnson, S. J.	333
Wat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen onderscheidt van andere Kerken	38	Jongkees, A. D.	175
Werkers, waar en trouw	152, 217, 278	Jordan, Emilie C. P.	238
Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst	175	Lillywhite, John P. ...	38, 47, 67, 104, 138, 168, 207, 231, 259, 297, 319, 347
Wie moet ik kiezen?	267	Lund, Christie	146
Wilford Woodruff's eerste zending	176	McDermott, Irene	210
208, 240, 300, 330		McKay, David O.	74, 163
		McLaugen, Fred.	84
		Miller, Diana	246
		Morgan, Dr. Joy Elmer	53
Zusters Hulpvereniging	56, 184	Nahon, Alice	121, 306
Zijt gij een ideale Moeder?	269	Norton, Alice Whitson	307
		Otto-Buddingh, G. M. ...	152, 217, 278
B. Schrijvers der artikelen.			
Akers, Dorothy Dyer	272	Palmer, Lee A.	43
Anderson, Ernest C.	276	Richards, George F.	8
Barker, Prof. James L.	89	Schippers, Rinze	14
Beesly, Clarissa A.	357	Scott, Sir Walter	206
Bennett, Michael J.	107	Sears, Jack	142
Benson, Ezra Taft	99, 195	Smith, George Albert ...	35, 131, 324
Bogason, Joanna	18	Sonne, Alma	11, 78
Burr, Blanche Stockdale	249	Sperry, Ph. D. Sidney B.	287
Curtis, R.	292	Tobler, H. Jex	81
Denos, James E.	55	Todd, Hazel K.	178
Eyre, Floyed G.	329	Verweij, Albert	72
Fiering-Boer	361	Waal, Liesbeth de	350
Gezelle, Guido	201	Widtsoe, John A.	227
Goddard, Verna W.	269	Wight, La Preal	322
Grant, Herber J.	15	Wylie, Ivan M.	112
		Zobell Jr. Albert L.	134

gehad en bij wie derhalve nog iets van wiskunde is „blijven hangen”, zal het niet zo moeilijk zijn, om het juiste aantal graankorrels uit te rekenen. Die zullen begrijpen, dat zij slechts de 64ste macht van het getal 2 hebben te nemen en het uiteindelijk resultaat hebben te verminderen met één. In gewoon Hollands zouden we zeggen: „Vermenigvuldig het getal 2 vierenzestig maal met zichzelf en verminder die uitkomst met één.” (Dus $2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2 \dots$ enz. 64 maal achter elkaar!!!)

Op deze manier berekend krijgen we:

18.446.744.073.709.551.615 graankorrels!

Dit getal zegt ons weinig. We zouden er meer aan hebben, als we nu ook nog wisten hoeveel **kilo** graan Sessa verlangde voor zijn schaakspel! Wel, ook hiervan kan ik jullie een voorstelling geven. Om een gewicht van 10 kilogram graan te verkrijgen, hebben wij ongeveer 261.000 graankorrels nodig.

De beloning van Sessa bedroeg dan:

706.771.803.590.400 kilogram graan.

Stel je nu eens voor, dat Sessa, i.p.v. al dat graan, **gèld** had willen hebben. Laten wij aannemen dus, dat hij die hele berg graan per kilo zou verkopen. De opkoper wil echter maar een belachelijk lage prijs betalen. Hij biedt (in onze verbeelding hoor, want zover gaat het verhaal niet!) Sessa voor tweehonderdduizend kilo graan . . . één cent. Hoewel de prijs van het graan dus ontzaggelijk gering zou zijn (200.000 kg voor f 0,01) zou Sessa toch altijd nog het prettige kapitaal van . . . ongeveer 35 miljoen gulden voor zijn uitvinding hebben te incasseren! Voorwaar geen kleinigheid! Tenslotte heeft men nog uitgerekend, dat, wanneer men dat graan ter hoogte van 30 cm uitspreidt, men een oppervlakte van vierenvijftig maal de grootte van Nederland zou kunnen beleggen!

Het ongelukkige

ELLY SCHIPPERS

aardappelmesje.

„Floep!“ deed de aardappel in de pan met water. Hij was zeker wel de twaalfde, die er op die manier in belandde. Na die éne kwamen er nog meer van die mannekes, die het koud hadden, omdat moeder hun jasje had uitgetrokken.

„Hèhè, dat is de laatste.“ Moeder was blij, dat dit karweitje weer achter de rug was. Ze bofte anders maar, dat ze met haar verjaardag zo'n fijn scherp mesje gekregen had. Ze was nu wel twee maal zo vlug klaar als anders. . . .
Er werd gebeld.

Vlug stond moeder op, waste haar handen en deed open. Het was tante Miek, die een hele tijd niet meer op bezoek was geweest.

„Dat vind ik aardig van je, om mij weer eens op te komen zoeken“, zei moeder. „Wacht even, ik ben zo weer terug...“ en moeder ging naar de keuken om de aardappelen te wassen en het bakje met schillen weg te zetten.

Maar misschien begrijpen jullie al, wat er gebeurde. Ja, moeder had zo'n haast (want ze wilde tante Miek niet zo lang ongezellig alleen laten), dat ze vergat het mesje uit het schillenbakje te halen. Hoe dom was dat van moeder, om dat mooie mesje te vergeten!

De volgende morgen kwam de schillenboer en die nam het mesje met de schillen in zijn kar mee. Het mesje voelde zich niets op zijn gemak. „Wat doe jij hier?“, vroegen de schillen aan hem. „Ik wacht, tot iemand mij weg komt halen“, antwoordde het mesje. „Ik vind het hier vreselijk benauwd, gaan jullie eens wat opzij!“

„Niets hoor“, zeiden de schillen, „dat doen we niet! Maar heb je het zo benauwd? Straks, als de kar over de grote

keien hobbelt, dan kom je op 't laatst misschien wel helemaal onderin terecht, omdat je zo zwaar bent."

Toen schrok het mesje een beetje, want daar onderin zou het wel erg donker zijn! Maar de schillen lachten hem uit en plaagden: „Wedden, dat je nu ook door een koe opgegeten wordt, net als wij en alle schillen, die in deze kar komen? Je voelde je eerst zo voornaam, hè, omdat je altijd in die mooie heldere keuken mocht blijven. Dat komt er nu van, als de mensen het zo druk hebben, dat ze je vergeten. *Jij* deed altijd zo goed je best. De aardappelen waren altijd zo geschild, omdat *jij* zo scherp was. En wat heb je bereikt? Je ligt nu tussen de schillen, tussen ons, en *niemand* weet iets van je af!"

Toen lachten ze het arme kleine mesje, dat steeds treuriger werd, uit. Het dacht: „Oh, als iemand me hier eens uithaalde! Ik zou m'n hele leven m'n uiterste best doen, om zo scherp mogelijk te blijven!"

Moeder, die de volgende dag weer aardappelen wilde schillen, miste haar mesje en dat vond ze heel erg. Nu moest ze het oude mes weer gebruiken. Dat mes was zo oud en moe, dat het onmogelijk meer scherp kon zijn. Het aardappelschillen duurde dus weer even lang, als in de tijd toen het nieuwe mesje er nog niet was. Moeder dacht goed na. Waar kon ze nu toch dat mesje gelaten hebben? Ze peinsde en peinsde en opeens wist ze het. Ze had het in het schillenbakje laten liggen..... en ja, nu was het weg..... met de schillenboer mee. Ze zou toch maar eens aan hem vragen, of hij misschien haar mesje gezien had.

Moeder hoopte maar, dat hij het gevonden had!

De kar was helemaal vol met schillen gekomen. Het gebeurde, zoals de schillen voorspeld hadden. Door het hobbelen op de keien kwam het mesje helemaal op de bodem van de kar te liggen. Maar het wist niet, dat dit juist goed zou zijn. Want toen de schillenboer 's avonds zijn kar omkeerde, zag hij iets vreemds tussen de schillen liggen. Hij keek eens goed en zag het mesje. Hij viste het mesje tussen de schillen op en dacht bij zich zelf: „Dat zal wel van één van de klanten zijn!" En ja hoor, de volgende dag vroeg moeder: „Luister eens, schillenboer, hebt U misschien een mesje tussen de schillen gevonden?"

Correspondentie.

LORRE. Van één van onze lezers (lezeressen?) ontvingen wij een briefje, dat ondertekend was met „Lorre” en dat geen nader adres vermeldde. Daarom kunnen wij haar (of hem!) niet rechtstreeks beantwoorden en doen dat dus nu, via de correspondentie-rubriek. Wij hebben je brief ontvangen en met genoeg gelezen! We hadden heus geen moeite om het te ontcijferen, hoor. Overschrijven behoeft niet!

Toen greep de schillenboer in zijn zak en in zijn hand lag *het mesje*. Moeder was heel erg blij, dat ze het weer terug had en bedankte de schillenboer hartelijk. En het mesje? Nu, ik behoef het jullie niet meer te vertellen. Het deed die dag extra zijn best. Moeder was wel drie maal zo vlug met schillen klaar en nooit heeft ze meer in de haast het mesje vergeten!

De mens heeft twee oren gekregen, maar slechts één mond.

Zegt je dat niets?!

Beste jongens en meisjes.

Hier is dan de beloofde puzzle!
Doet je best er op. Ditmaal hebben wij de zaak niet zo ingewikkeld gemaakt. Een beloning naar keuze, ter waarde van f 5.— ligt klaar voor diegene, die de juiste oplossing het best verzorgd vóór 1 Maart 1951 opzendt naar Redactie „Onze Zonnehoeek”, Nieuwe Binnenweg 184 B, Rotterdam.

Over de uitslag kan verder niet meer worden gecorrespondeerd! Iedereen kan meedoen (waar blijven onze Belgische lezers en lezeressen?!) Voor het inzenden bestaat geen leeftijdsgrens!

Horizontaal:

5. walkant
7. lokaal
9. bergplaats
10. schriel
11. milliliter
12. bezieldheid
14. figuur uit het O.T.
16. reukwater
18. lidwoord
20. achting
21. pers. voorn. woord
22. bergplaats.
24. jongensnaam

Verticaal:

1. glad
2. 500 gram (afk.)
3. reeds
4. Boeddhistische priester in Mongolië
5. bedekking
6. slot
8. zonder krullen
13. arbeids-overeenkomst
15. zuster
17. aanvankelijk
19. maat
23. ijzeren stang
24. trekdier.

En nu....

Nogmaals beste jongens en meisjes!

Laten wij nu eens recht op de man af met elkaar spreken. Heb je werkelijk al je best gedaan om een vriendje of vriendinnetje à bonné te maken van „Onze Zonnehoeck“?

Zo niet:

Begin er dan vandaag nog mee!

Oud en jong:

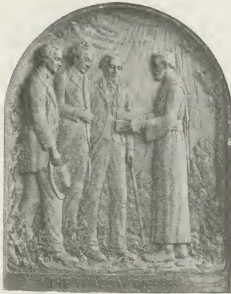
Span alle krachten in voor

„Onze Zonnehoeck“!

Hoooggestemde gedachten

EEN GETUIGE GEEFT VERKLARING VAN DE WAARHEID
VAN HET BOEK VAN MORMON.

*

Moge het de Heren van het Hof en de jury behagen: mijn medebroeder procureur aan de andere zijde heeft mij beschuldigd gemeenschap met Joseph Smith en de Gouden Bijbel te hebben gehad. De verantwoordelijkheid is mij opgelegd en ik kan het niet ontkennen.

Voor God en mens durf ik niet ontkennen wat ik gezien heb, noch wat mijn getuigenis bevat zoals het geschreven en gedrukt is op de eerste bladzijde van het Boek van Mormon. Moge het de heren van de raad en de jury behagen en ik herhaal het weer: **Ik zag de engel en hoorde zijn stem** — hoe kan ik het lochenen?

Het gebeurde overdag, toen de zon helder aan de hemel scheen; niet 's nachts terwijl ik sliep. De glorieuze afgezant uit de hemel, in 't wit gekleed, boven de grond staande, in een glorie die ik nog

nooit met iets anders heb kunen vergelijken — waarbij het schijnsel der zon van weinig betekenis in vergelijking is — vertelde ons dat indien wij hetgeen wij gezien hadden lochenden, er geen vergiffenis noch in dit leven noch in de toekomst zou zijn.

Nu, hoe kan ik het dan lochenen — ik zou het niet durven: ik wil 't **niet**. (Verklaring van Oliver Cowdery, toen hij het ambt van rechtsgeleerde beoefende.)

* * *

Ik heb het gehele boek van Mormon (behalve enkele bladzijden) met mijn eigen pen geschreven; zoals de profeet het mij woordelijk doorgaf toen hij het, door de gave en kracht van God vertaalde, door middel van de Urim en Thimmin, of „Heilige Vertolkers” zoals ze door dat boek genoemd werden.

Ik beschouwde met mijn ogen en betastte met mijn handen de gouden platen waarvan het boek was vertaald, ook zag ik met eigen ogen en betastte met mijn handen de „Heilige Vertolkers”. Dat Boek is **Waar!** Sidney Rigdon heeft dat boek niet geschreven; Mr. Spaulding heeft het niet geschreven; Ik heb het zelf geschreven zoals de Profeet het woordelijk sprak. Het boek bevat het Eeuwige Evangelie en is den kinderen der mensen geschonken ter vervulling van de openbaringen van Johannes,

waar hij zeide dat hij een engel zag, komende met het Eeuwige Evangelie om aan alle natie en geslacht en taal en volk te prediken. Het bevat de beginselen van zaligheid; en indien gij mijne luisteraars in het licht wandelt en hare voorschriften gehoorzaamt zult gij gezegend

worden met een eeuwige zaligheid in het koninkrijk Gods in de Hoge.

(Verklaring van Oliver Cowdery 21 Oct. 1848. Winter-Quarters, toen hij verzocht om herdoopt te worden als lid van de Kerk).

DANKGEBED

*Wel heb ik lang gezocht, mijn Heer,
Mijn God, gezocht naar wat ik nimmer vond.
Ik las en sprak; ik vraagde keer op keer,
Doch leeg en eenzaam bleef mijn hart.
Wel hoorde ik raad uit menig mond
Dan ging ik doch dwaalde immer weer.*

*Ik zocht, Heer, de eeuwige levensbron
Het water dat nimmer dorsten doet,
Een laaf'nis voor mijn ziel, van levende Zon
De stralen, die het hart verwarmen,
Het licht, richtsnoer voor de moede voet.
Ach, dat ik U toch vinden kon!*

*En zie, de dag kwam, dat ik vond
Die Zon, dat Water en dat stralend Licht!
Ik dank U Heer, want sinds die stond
Was ik niet meer dorstig of eenzaam.
Heb dank Heer, voor het leren van mijn plicht
Laat mij U dienen Heer, met hart en mond.*

Pelgrim

EEN DAG IN VENETIË

*

Zo heette een van de nummers van de O.O.V.-revue. Het was een onvergetelijke middag, daar in de Blauwe zaal van het Beursgebouw in Rotterdam. Honderden enthousiaste O.O.V.-leden en vrienden waren die middag verenigd om deze geslaagde afsluiting van de O.O.V.-Pinksterconferentie 1950 mee te maken.

Velen van degenen, die toen aanwezig waren, zien ook dit jaar weer met spanning en vreugde de komende Pinksterconferentie, die op 12, 13 en 14 Mei a.s. in Rotterdam gehouden zal worden, tegemoet.

Is een gewone halfjaarlijkse Conferentie een bijzondere gebeurtenis, de Pinksterconferentie is een evenement, waar nog maandenlang over gesproken wordt.

Ook dit jaar zullen dan op Zaterdag 12 Mei weer honderden actieve O.O.V.-leden uit alle hoeken van Nederland naar Rotterdam trekken om daar 's middags en 's avonds in het Kerkgebouw aan de Bas Jungeriusstraat deel te nemen aan de verschillende wedstrijden. Hier komen dan in gezellige competitie de beste Jongemannen- en Bijenkorfmeisjesquartetten tegen elkaar uit. De Minuutmannen trachten in 10 minuten-toespraken de titel van „Beste Spreker van de Nederlandse O.O.V.” te veroveren en de Studiegroepen zullen weer debatteren, dat het een lust is.

En dan komt de eerste Zondag en vergaderen allen in de Zondagsdiensten. Onder de inspirerende leiding van onze Zendingspresident luisteren wij naar de getuigenissen van onze zendingen, afgewisseld door zang van het vermaarde Zendingendubbelquartet en muziek.

Om dan deze heerlijke Pinksterdagen in gezelschap van onze vrienden en kennissen te beëindigen met het bijwonen van een revue, gegeven door de beste krachten van de zending. Op deze middag worden tevens de medailles en de wisselbekers aan de overwinnaars van de verschillende wedstrijden uitgereikt, waarna nog een uur gedanst wordt.

Reeds nu worden alle voorbereidingen gemaakt, om deze Pinksterdagen, evenals verleden jaar te doen slagen en het belooft weer een evenement te worden in onze Nederlandse O.O.V. geschiedenis.

Onze plaatselijke vergaderingen mogen klein zijn, de Pinksterconferentie zal ons bewijzen, dat wij een grote, sterke organisatie vormen, die ons tot lering en vreugde is.

U zult dit feest zeker niet willen missen en daarom verwachten wij U allen op de

PINKSTER-CONFERENTIE
te houden op 12, 13 en 14 Mei a.s.

WILFORD WOODRUFF'S EERSTE

Speciaal verteld en getekend voor de jeugd.

Overgenomen uit: „The Children's Friend“.

Na de droom, die hem waarschuwt voor naderend gevaar, besluit Wilford Woodruff recht op zijn doel af te gaan, wat er ook gebeuren mag. Zij bereiken de woning van Mr. Akeman.

Broeder Akeman, wij zijn zendingen en komen U een bezoek brengen.

U ben niet welkom. Ik wil niets te doen hebben met de „Mormonen“

Mr. Akeman begint te schimpen op het Boek van Mormon en de autoriteiten van de Kerk.

Dus U hebt de Kerk verlaten, Broeder Akeman?

Als jullie niet maakt, dat je weg komt, zal ik het volk uit de hele omgeving op de been brengen.

Wat een boosaardigheid

Als de Geest des Heren zich van de mens terugtrekt, neemt de Boze bezit van hem.

ZENDING.

Overgenomen uit:
„Bladzijden uit mijn dagboek”
door Wilford Woodruff.

DE VOLKSTELLING DER KERK

*wijst uit, dat 100.000 leden in de omgeving
van de nieuwe Tempel wonen.*

*

Volgens de op het ogenblik voorhanden zijnde gegevens, zullen meer dan 100.000 mensen in het Los Angeles Tempel ressort wonen.

In afwachting van het bouwen van een Tempel in Oakland, Californië, wordt er verwacht dat de gehele staat van Californië binnen het Los Angeles Tempel District zal komen en mogelijk een gedeelte van Nevada, dat gewoonlijk naar Los Angeles gaat om zaken te doen.

Volgens de gegevens van 1 Jan. 1950 van het Presiderend Biscop's Bureau, wordt er getoond dat het aantal leden van negen Zuidelijke districten van Californië 55.484 bedraagt. Deze zijn de districten: Glendale, Inglewood, Long Beach, Los Angeles, Pasadena, San Bernardino, San Diego, San Francisco, en South Los

Angeles. East Los Angeles en East Long Beach Districten zijn georganiseerd sedert zij gesplitst zijn van de al reeds bestaande Districten.

Vanaf 1 Januari is het aantal leden in zeven Noordelijke Districten van Californië 27.421.

Het aantal leden van de California Mission is 8267 en van de Northern California Mission is 10.410, dat samen een totaal van 101.582 leden vormt voor de California Districten en Missions.

Verscheidene honderden leden van de Spanish-American Mission die in Californië woonachtig zijn, zijn kort geleden bij die districten en Missions aldaar ingedeeld.

Moapa District, met hoofdkwartier in Las Vegas, heeft een aantal leden van 10.410.

KIJK OVER DE MUUR.

John Wesley was eens in gezelschap met een gelovig man, die echt in de put zat en verklaarde dat hij niet wist wat hij moest doen. Zij gingen langs een stenen muur, die een weide omgaf, waarin een koe aan het grazen was.

„Kunt gij mij zeggen“, vroeg Wesley, „waarom die koe over de muur heen ziet?“

„Nee“, zei de ander.

„Wel, dan zal ik het u zeggen,“ vervolgde Wesley. „Dat doet zij omdat ze er niet doorheen kan zien. En dit is het wat gij ook moest doen met al uw zorgen. Zie er overheen!“

Als er geen profetie is,

WORDT HET VOLK ONTBLOOT

*

Een koopman met een bakfiets vol met prachtige Cyclamen gaat langs de straat om zijn planten te verkopen. Wanneer hij de gelegenheid heeft nu en dan een voorbijganger te doen stilstaan om zijn waren te bewonderen, toont hij hem de grootte van de bloemen, de ferme toestand van de plant en ook de vele verschillende kleuren. Als de voorbijganger lang genoeg stilstaat om naar hem te luisteren over de grote waarde van zijn planten, die de koopman aan te bieden heeft, koopt hij gewoonlijk.

Men kan hieruit leren, als het product, dat men aan te bieden heeft, goed is en de koopman zijn taak verstaat, gewoonlijk zaken gedaan kunnen worden. Het hangt er van af of men kan bewijzen dat zijn waar voortreffelijker is dan enig ander op dat gebied.

Onder de godsdiensten van heiden bevinden zich vele dogma's, die in vele dingen, oppervlakkig beschouwd, gelijklopend zijn, maar in wezen van elkaar verschillen. Zij zijn gelijk aan de prachtig gekleurde Cyclamen, heel aantrekkelijk; doch hoe zijn de wortels, zijn zij gezond, kunnen zij onder alle omstandigheden blijven doorleven?

Het doel is een leerstelling te verkondigen, die wortels heeft en een goede grondlegging, een plan dat door de Architect zelf gesticht is, Het Evangelieplan,

niet een zogenaamd gelijksoortig plan, dat anderen gebruiken voor hun eigen beschikking.

Israël, of beter gezegd een overblijfsel daarvan, n.l. de Joden, hadden alreeds in geen vierhonderd jaar voor de geboorte van de Zaligmaker, geen openbaringen ontvangen. Waarom? Omdat zij niet meer waardig bevonden waren die leiding te ontvangen. Zij hadden boeken die door de profeten geschreven waren en hielden zich bij dezen voor hun leiding. Zij hadden ook de Tempel, waarin op bepaalde dagen reukoffers geofferd werden en dachten zodoende in de gunst des Heeren te vallen. Maar God zag daar geen voldoening in.

De Profeet Maleachi was de laatste profeet aan wie de verantwoordelijkheid opgedragen werd om hen te waarschuwen tegen hun overtredingen en hun laksheid in hun plichten. De naam van Maleachi betekent „Engel van Jehova”, en hij heeft volgens de Schriftelijke geschiedenis ongeveer dertien jaar in de dienst des Heren gearbeid. God spreekt door de mond van de profeet Maleachi; Hij berispt de hogepriesters en noemt ze „Verachters Mijns Naams! Maar gij zegt: Waarmede verachten wij Uwen naam?

Gij brengt op Mijn altaar verontreinigd brood, en zegt: waarmede verontreinigen wij U.....? Ja. Vervloekt zij de bedrieger,

die een mannetje in zijne kudde heeft en den Here belooft, en offert wat verdorven is; want Ik ben een grote Koning, zegt de Here der heirscharen.... Van uwer vaderen af zijt gij afgeweken van mijne inzetten en hebt ze niet bewaard: keert weder tot Mij, en Ik zal tot U wederkeren, zegt de Here der heirscharen; maar gij zegt: waarin zullen wij wederkeren? Zulks was de toestand onder het volk te dien dage. Zij wijzigden hun leven naar omstandigheden: zij trouwden buiten hun verbondsvolk en namen gewoonten aan van heidense oorsprong en trachtten die te mengen met de Israëlitische instellingen. Toen God's profeet gezonden werd om hen te waarschuwen vroegen zij: „waarin zullen wij wederkeren”. Ook heden bevinden deze toestanden zich onder ons. Het breken van de geringste geboden, leidt dikwijls tot het breken en veronachtzamen van meer serieuze inzetten en dan wordt wel eens afgevraagd „waarin zullen wij wederkeren”. Maleachi spreekt verder en vraagt: „Zal een mensch God berooven? Maar gij berooft mij en zegt: waarin berooven wij u”? En des Heren antwoord is „In de tienden en het hefoffer”. Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijze zij in mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of Ik u dan niet open doen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen wezen.”

Niet lang geleden liep een blinde man zonder enige moeite langs een heel drukke straat. Hoe of dat ging was zeer bewonderenswaardig, omdat de man geleid

werd door een grote betrouwbare blinden-hond. De wijze waarop de hond in het verkeer manipuleerde was verbazend. Voordat hij een straat wilde oversteken, wachtte hij op een gunstig oogenblik zulks veilig te kunnen doen. Deze man had een groot vertrouwen in zijn hond, zijn ziende ogen; hij moest wel als hij wilde meelevende en die dingen wilde doen welke anders onmogelijk zouden zijn.

Om te kunnen zien, in alle eeuwen, is altijd een belangrijke factor geweest. Vele boeken in de Schriften verwijzen naar blindheid; de profeten van ouds zowel als de apostelen na Christus, gebruikten het dikwijls in vergelijkingen; zelfs de Zaligmaker gebruikte het als voorbeeld toen Hij zeide: „kan ook wel een blinde een blinde op de weg leiden? Zullen zij niet beiden in de gracht vallen?” Salomo van ouds heeft gezegd: „Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot”. Het Joodse volk heeft zijn straf ontvangen en dit is bewezen doordat zij een verstrooid en gehaat volk geworden zijn. Zelfs toen de Zaligmaker in het midden des tijds kwam, kon Hij niets met hen doen; integendeel, zij hebben Hem gekruisigd. Het plan van zaligheid werd aan de heidenen gegeven en werd alom aangenomen. Later kregen de satanische machten een vaste voet onder de volgelingen van Christus. De Apostelen werden om het leven gebracht en zo werd Gods leiding wederom van het mensdom teruggetrokken.

Zekerlijk, zij hadden de Schriften en het werd een aangenomen feit dat het niet noodzakelijk was dat God van de hemelen behoefde te spreken. De kennis der

Schriften, zoals de Joden ze onderrichtten te dien dage, gaf aan Paulus van Tarsus de overtuiging dat hij goed werk verrichtte, toen hij medewerkzaam was in het vervolgen der Christenen en ook behulpzaam was geweest in het ter dood brengen van Stefanus. Al die tijd was hij van gedachten in de dienst van God te zijn, totdat Jezus Christus zich aan hem openbaarde.

De wijsheid van mensen en de wijsheid van God kan zeer ver uiteenlopen. Paulus zegt later in zijn brieven aan de Corinthiërs: „Want nademaal in de wijsheid Gods de wereld God niet heeft

gekend door de wijsheid, zoo heeft het God behaagd door de dwaasheid der prediking zalig te maken die gelooven.” Petrus zeide dit tot de gemeente, toen de geest van ongeloof alreeds binnen geslopen was: „Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens mensen, maar de heilige menschen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijn, hebben gesproken.” Het gezamenlijk naleven van Gods geboden zal ons ook in deze onzekere tijden beschermen; het is de enigste manier waardoor vrede onder het mensdom op aarde kan vertoeven.

Redactie.

Op 9 Januari j.l. arriveerden in ons land twee zendingen uit de Palestijns-Syrische Zending; Ouderling Parley Otis Rose en Alan Dale Marchant. Deze zendingen zullen hun zending in Nederland beëindigen.

Op 31 Januari kwamen Ouderlingen Allan Hugh Dietlein uit Glendale, Californië en Florin Rex Nielsen, Hyde Park, Utah in ons land aan.

Op 6 Februari j.l. arriveerden de volgende zendingen: Jacob Hohn van Rij, Salt Lake City, Utah. Richard Paul Steinfeldt, Midvale, Utah. Ray Lamar Duffin, Tooele, Utah. Jacob John Mulder, Milwackie, Oregon. Dale van Kampen, Ogden, Utah. Harvey Allen Godfrey, Ogden, Utah. Robert Herman de Vries, Oakland, Californië. Albert Brown Clark, Clearfield, Utah. Deze laatste elf zendingen zullen tijdelijk naar de zendingenschool te Haarlem gaan.

OVERPLAATSINGEN.

Op 10 Januari j.l. werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt: Edward Kimball van Antwerpen naar Rotterdam Zuid als G.P. E. Eugene Terry van Rotterdam Noord naar Mechelen als G.P. Kean L. Farrer van Zwolle naar Rotterdam. Voyd Zundel van Eindhoven naar Rotterdam Zuid als D.P. Homer L. Jensen van Haarlem naar Nijmegen. Howard P. Vause van Nijmegen naar Arnhem. Carl T. Copley van Vlaardingen naar Delft. Myrl E. Perry van Schiedam naar Rotterdam Zuid. Joseph F. Barton van Rotterdam Zuid naar Vlaardingen. Leonard B. Hogan van Dordrecht naar Mechelen. Charles Tate van Amsterdam Zuid naar Rotterdam Noord als D.P. Herbert D. Williams van Antwerpen naar Utrecht. Marley D. Petersen van Utrecht naar Schiedam als G.P. Elzo J. Maathuis van Rotterdam Zuid naar Leeuwarden.

Op 16, 18 en 20 Januari werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt:

Leonard Hesterman van Haarlem naar Vlaardingen. Allen de Waal van Haarlem naar Delft. Richard Storrs van Haarlem naar Schiedam. John Veth van Haarlem naar Rotterdam Zuid. Cornelius J. Muse van Haarlem naar Dordrecht. W. Squires Poelman van Mechelen naar Den Haag. Randolph Bergesen van Leeuwarden naar Delft. Richard Noorlander van Rotterdam Zuid naar Gent. Carrol Harrison van Alkmaar naar Den Haag. Michiel Baptist aangesteld als G.P. van Den Haag. Pieter W. Neerings aangesteld als G.P. van Amsterdam. I. Gene McDaniel van 't Hoofdkantoor naar Rotterdam Zuid als Raadgever tot Ouderling Zundel. Rex O. Hamilton als G.P. te Haarlem. Reed L. Reeve als Hoofd van de school te Haarlem. Edgar Meier van Vlaardingen naar Alkmaar. Alden Hibbert van Den Haag naar Haarlem als assistent der school. Richard M. Hebertson van Rotterdam Noord naar Antwerpen als G.P.

Groeten uit Californië.

Ouderling S. Dennis Visser, die de laatste twee jaar in ons land is werkzaam geweest en op het einde van Oct. j.l. weer naar Zion is vertrokken, zend zijn groeten aan al de leden in de verschillende plaatsen waar hij werkzaam is geweest. Alhoewel hij zeer verblijd is thuis te zijn, zou hij toch gaarne weer de hand willen drukken van al de vrienden die hij hier gemaakt heeft.

*

SPECIALE GEBEURTENISSEN.

In de Dordrechtse Gemeente zijn onder de leiding van de Gemeentepresident in de afgelopen maand enkele Huis-Avondmaal-Diensten gehouden bij de leden die door ziekte of hoge ouderdom de kerkdiensten niet kunnen bijwonen. Deze diensten worden zeer gewaardeerd.

Br. G. L. de Jong, secretaris der gemeente, vermeld dat hierdoor veel goed gedaan wordt; het maakt vooral een goede indruk op vrienden en bekenden van de zieken die geen leden der kerk zijn en zodoende tot een onderzoek van onze leerstelling geleid heeft.

Deze diensten zijn zeer aan te bevelen in andere gemeenten.

ERRATUM.

Door een misverstand staat er onder „doopdienst” Zr. Elizabeth van Mossel-Vos, die op 6 November 1950 overleden is.

OVERLEDEN.

Op 6 November 1950 overleed Zr. Elizabeth van Mossel-Vos op 91-jarige leeftijd te Apeldoorn.

Namens het Bestuur van het Hollandse Genealogische Comité.

De volgende namen stelt het bestuur van het „Hollandse Genealogische Comité” samen:

STEVE ASMUS, Voorzitter.

HENDRIK D. MIEREMET, 1e raadgever.

JACOBUS VAN BEEKUM, 2e raadgever.

WILHELMINA FLINK, Secretaresse.

Het adres is „The Hollanders Genealogical Committee”
80 North Main Street
Salt Lake City, Utah, U.S.A.